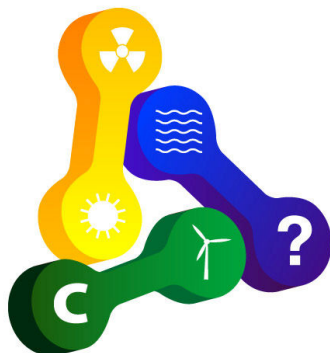

KONSEKWENCJE PAKIETU KLIMATYCZNEGO DLA POLSKI – ALTERNATYWY ROZWOJU

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, ul. Wiejska 4/6/8, sala 118, bud. C
03 marca 2009, godz. 15.00

SPRAWOZDANIE Z DEBATY
- wspólnego posiedzenia Komisji: Infrastruktury, Samorządu
Terytorialnego i Polityki Regionalnej, Ochrony Środowiska, Zasobów
Naturalnych i Leśnictwa

Dnia 3 marca 2009 roku odbyła się w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej debata „Konsekwencje pakietu Klimatycznego dla Polski – alternatywy rozwoju”, w formie wspólnego posiedzenia trzech Komisji: Infrastruktury, Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Posiedzenie poprowadził Przewodniczący Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Pan Poseł Marek Kuchciński. Porządek obrad wyglądał następująco:

1. Powitanie i przedstawienie planu posiedzenia: Poseł Marek Kuchciński
2. Wprowadzenie merytoryczne tematu posiedzenia: Minister Błaszczyk i Minister Marcin Korolec.
3. Prezentacje sześciu scenariuszy energetycznych:
 1. dr Andrzej Kassenberg, Dyrektor Instytutu na Rzecz Ekorozwoju
 2. prof. Krzysztof Żmijewski, Przewodniczący Rady Programowej Instytutu im. E. Kwiatkowskiego
4. Pytania do ekspertów i rządu, opinie oraz dyskusja
5. Podsumowanie obrad i zakończenie: Poseł Marek Kuchciński

Pomysłodawcy debaty: Instytut im. E. Kwiatkowskiego, wraz z grupą organizacji i instytucji wspierających – jako Koalicja na Rzecz Redukcji¹ – pragnęli zaprezentować decydom naszego kraju wachlarz rozwiązań dla energetyki w myśl zasady: „Eksperti pokazują alternatywy – Sejm wybiera”. Wybitni eksperci w osobach dr Andrzeja Kassenberga i prof. Krzysztofa Żmijewskiego przedstawili wachlarz rozwiązań dla polskiej energetyki, opisując sześć scenariuszy energetycznych, z których każdy reprezentuje inny wariant – jądrowy, OZE, węglowy, krajowy, efektywnej energii oraz tzw. wszystkomający. (patrz schemat 1.). Zgromadzeni na sali obrad posłowie i posłanki wnikliwie omawiali zalety i wady wyboru każdego z nich. Zaangażowanie z jakim uczestniczyli w tej dyskusji daje nadzieję, że jako decydenci naszego kraju podejmą rozważne decyzje na drodze realizacji wyzwania, jakim jest wdrażanie postanowień Pakietu Klimatycznego. Z pełną świadomością, że wybory jakie podejmą w tej kwestii **dziś**, ukształtują energetyczne **jutro** Polski.

¹ Lista organizacji i instytucji zaproszonych do współpracy w ramach Koalicji na Rzecz Redukcji – w załączeniu. (Załącznik 1)
ul. Znanieckiego 2/44, 03-980 Warszawa, tel. 022 424 82 00, 424 82 01, tel./fax. 022 671 14 80
e-mail: biuro@proinwestycje.pl www.proinwestycje.pl

Schemat 1. Scenariusze/warianty rozwoju.

EE/rok	OZE/2020		
1,5%	20%	Wariant żółty (Francja)	Jądrowy (atomowy)
2%	30%	Wariant zielony (Dania)	OZE (odnawialne źródła energii)
2%	20%	Wariant pomarańczowy (Niemcy, USA)	Węglowy
1%	15%	Wariant czerwony (Chiny)	Krajowy
2,5%	20%	Wariant błękitny (Japonia)	Efektywnej energii
-	15%	Wariant szary	Wszystkomający (zrównoważony)

Połączone posiedzenie trzech komisji rozpoczął, witając przybyłych, Poseł Marek Kuchciński, Przewodniczący Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Zgodnie z prawnym i zwyczajowym porządkiem posiedzeń komisji sejmowych, każdy z tematów merytorycznych zaprezentowali najpierw przedstawiciele rządu.

Jako pierwszy głos zabrał Wiceminister Środowiska, Pan Bernard Błaszczyk, który zreferował zgromadzonym kolejne etapy negocjacji związanych z wejściem w życie postanowień Pakietu klimatyczno-energetycznego. Zaznaczył, że gdy w styczniu 2008 roku Komisja Europejska przedstawiła dyrektywy Pakietu, Polska szybko stała się liderem państw, będących w opozycji. Stanowisko naszego kraju, dla którego wiele zapisów unijnych było niekorzystnych, było prezentowane wielokrotnie, jednak bez rezultatu. Dopiero w październiku 2008 roku nastąpił przełom w negocjacjach, kiedy to ustalono, że decyzje odnośnie zapisów Pakietu Klimatycznego powinny zapadać jednomyślnie. Rozpoczęła się żmudna batalia o zmianę tychże zapisów. Ostatecznie w grudniu ubiegłego roku Rada Europy jednomyślnie przyjęła znacznie zmodyfikowaną wersję Pakietu, a w ślad za nią, 17 grudnia, pakiet w jego obecnym kształcie przyjął Parlament Europejski.

Minister Błaszczyk przypomniał, że najczęściej kontrowersji budził projekt dyrektywy dotyczącej energetyki, która to dyrektywa zakładała, że już w roku 2013 – 100% uprawnień do emisji CO₂ trzeba będzie kupować na aukcji. Spowodowałoby to w Polsce wzrost cen energii o elektrycznej nawet o 70-100% w tymże roku. W zmienionej wersji Pakietu zapis ten głosi już, że w 2013 roku 70% uprawnień będą stanowiły uprawnienia darmowe, którymi **nie** można będzie handlować. Jednak ich odsetek będzie stopniowo malał, aż do 0% w roku 2037.

Co do przydziału darmowych uprawnień do emisji CO₂, to 80% z nich do 2013 otrzyma ciepłownictwo (i tu również ta ilość będzie malała do zera w 2037 r.), ale dotyczy to instalacji już istniejących. Nowowytbudowane elektrownie będą musiały kupować uprawnienia i jest to dla nich bodziec do zastosowania technologii CCS lub odchodzenia od spalania węgla. Jednakże Polska, chcąc skorzystać z w/w warunków będzie musiała przedstawić Komisji Europejskiej krajowy plan inwestycyjny oraz składać coroczne sprawozdania z jego realizacji. Plan ten powinien z grubsza opiewać na kwotę odpowiadającą rynkowej wartości przydziału pozwoleń na emisję CO₂.

W podsumowaniu swojego wystąpienia Minister Środowiska stwierdził, że Polska w drodze negocjacji uzyskała dla systemu energetycznego więcej niż to, na co pozwalała pierwotna wersja Pakietu. Istotne jest, że udało się obronić prawo do bezpłatnych pozwoleń na emisję CO₂ dla tych

gałęzi przemysłu, dla których ich zakup spowodowałby tak duży wzrost kosztów produkcji, że wytwarzane przez ten przemysł produkty nie byłyby konkurencyjne nigdzie poza rynkiem Unii Europejskiej. Dotyczy to hutnictwa, cementowni, przemysłu szklarskiego, części przemysłu chemicznego, itp. Ale to wszystko w istocie oznacza, że Polska musi poświęcić całe najbliższe 12 lat na realizację ogromnego programu oszczędności energii, co wiąże się ze wzrostem udziału odnawialnych źródeł, zgazowywaniem węgla, rozwojem biogazowni i budową elektrowni wiatrowych i atomowych. „Rok 2009 jest więc rokiem decyzji strategicznych w energetyce. Decyzji na całą dekadę” – podsumował Minister Błaszczak.

Wiceminister Gospodarki, Pan Marcin Korolec, zaczął od stwierdzenia, że to, co Polska uzyskała w negocjacjach z Komisją Europejską to sukces, w dodatku osiągnięty dzięki współdziałaniu rządu, ekspertów, przedstawicieli przemysłu i energetyki. Podkreślił też, że: „(...) tak naprawdę kupiliśmy czas. I jeśli do 2020 roku² polska energetyka zastosuje najnowocześniejsze technologie w energetyce, to będzie mogła wytwarzać energię z węgla i nie ponosić obciążeń związanych z kosztami zakupu praw do emisji CO2.”

Jako bezpośrednie efekty przyjęcia Pakietu Klimatycznego, Minister Korolec wymienił:

- Prace nad opracowaniem dokumentów, w których opisano polskie inwestycje w energetykę, rozpoczęte do 31 grudnia 2008 roku, które to inwestycje mogłyby skorzystać z zapisu przyznającego im prawo do darmowych pozwoleń na emisję CO2. Jest duża liczba zgłoszonych inwestycji i obecnie sporządzany jest ich spis, celem przedstawienia go Komisji Europejskiej.
- Projekt polityki energetycznej, przyjęty przez kierownictwo Ministerstwa Gospodarki w końcu 2008 r. i przekazany do akceptacji społecznej. Jest 6 podstawowych kierunków tej polityki, które odzwierciedlają wyniki negocjacji nad pakietem klimatycznym:
 1. Poprawa efektywności energetycznej
 2. Wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii
 3. Dywersyfikacja struktury wytwarzania energii poprzez wprowadzenie w szczególności energetyki jądrowej

² W roku 2020 wejdzie w Polsce w pełni obowiązek kupowania praw do emisji CO2.

4. Rozwój energii ze źródeł odnawialnych
5. Rozwój konkurencyjności rynku paliw
6. Ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko

Na zakończenie swojego wystąpienia Minister Korolec wspomniał też o „Planie Rozbudowy Gospodarki Europejskiej” i wskazał zgromadzonym na fakt godny przemyślenia: plan ten proponuje przeznaczenie 5 mld € na realizację kluczowych projektów gospodarczych w Unii Europejskiej, z czego aż 3 mld € przeznaczonych jest na inwestycje w energetykę. Na liście tych projektów znalazła się **instalacja w Belchatowie**, oraz – co bardzo ważne dla Polski – **propozycja współfinansowania** tejże na kwotę sięgającą **200 mln €**. Trwają także prace nad umieszczeniem na liście projektów „Planu” instalacji w Kędzierzynie (blachownia).

Przedstawienie zebranych parlamentarzystom sześciu scenariuszy energetycznych przez ekspertów rozpoczęła prezentacja dr Andrzeja Kassenberga, Dyrektora Instytutu na Rzecz Ekorozwoju. Podkreślił on, że propozycja ze strony instytucji samorządowych jest przedstawieniem innego podejścia do budowania dokumentów strategicznych odnośnie wprowadzenia Pakietu Energetyczno-Klimatycznego. Podejścia, wynikającego nie – jak dotąd – z potrzeb gospodarczych czy społecznych, ale ze zdolności kuli ziemskiej do tego abyśmy jako jej mieszkańcy mogli efektywnie korzystać z jej zasobów i odprowadzać zanieczyszczenia. „Pamiętajmy, że te dwie wartości są **limitowane**. A dzisiaj już teraz je przekraczamy i już teraz żyjemy na koszt przyszłych pokoleń, pozerając więcej, niż istniejące zasoby są w stanie nam dać.” – skonstatował dr Kassenberg i zaproponował aby najpierw:

- określić, ILE zasobów może dany sektor zużyć
- i JAKA wielkość zanieczyszczeń dla danego sektora jest przepisana (dozwolona).

Odnosząc to do zapisów Pakietu Klimatycznego: jeśli nie zastosujemy tego podejścia, nie będziemy w stanie spełnić przyjętych przez Polskę zobowiązań i będziemy ponosić tego koszty. Rozwijając gospodarkę, Polska powinna więc działać w ramach przyjętych limitów, wyznaczanych przez środowisko naturalne.

Dr Kassenberg przedstawił zgromadzonym alternatywną propozycję rozwoju polityki energetycznej, której założenia wynikają z zastrzonych wymagań ekologicznych. Postulaty tej polityki to:

1. Bezpieczeństwo energetyczne rozumiane nie tylko w kategoriach państwa, ale też w kategoriach zakładu przemysłowego, instytucji, czy obywatela i rodziny
2. Konkurencyjność – mix energetyczny musi być budowany na zrównoważonych zasadach konkurencyjności i brać pod uwagę i koszty zewnętrzne i subsydia
3. Zrównoważony rozwój, wychodzący od limitów środowiskowych
4. Wzrost kultury użytkowania energii elektrycznej w społeczeństwie polskim

Natomiast prof. Krzysztof Żmijewski, Przewodniczący Rady Programowej Instytutu im. E. Kwiatkowskiego, na początku swojej prezentacji zaznaczył, że politykę energetyczną można realizować różnymi drogami, a wybór każdej z nich daje szansę na urzeczywistnienie zapisów Pakietu Klimatycznego. W swojej prezentacji prof.. przedstawił zarówno możliwości, jak i koszty

każdego ze scenariuszy polityki energetycznej: jądrowego, węglowego, krajowego, efektywności energetycznej, OZE i tzw. wszystkomającego. Przeanalizował je też pod względem cen energii, udziału odnawialnych źródeł energii i emisyjności specyficznej.

Przypomniął również o inwestycjach w energetyce, zrealizowanych do dnia 12 grudnia 2008 roku i zauważył, że dziś planów inwestycyjnych jest dwa razy więcej i wyraził nadzieję, że będą one rzędu 15-16 tys. megawatów w energetyce systemowej – węglowej. Podkreślił jednakże, że jego zdaniem górna granica produkcji energii w Polsce to 188 Twh rocznie, jako możliwych do osiągnięcia zarówno pod względem technicznym, jak i prawnym **w roku 2030**. Dla porównania: prognozy Ministerstwa Gospodarki na rok 2030 zakładały 207 Twh/rok, natomiast Agencji Rynku Energii – 217 Twh/rok.

„Musimy biec dwa razy szybciej!”³ – tak prof. Żmijewski postulował zwiększenie elektroefektywności polskiej gospodarki o 2%, gdyż jest to absolutne minimum, jeśli chcemy osiągnąć te cele, które sobie wyznaczaliśmy podpisując dokument Pakietu Klimatycznego. Dzięki tej poprawie w roku 2030 obniżymy emisję specyficzną na 1 Mgh o 45%. Dziś emisja ta jest niestety rekordowa w skali Europy i wynosi aż **920-950 kg/Mgh**. Wynika to ze struktury polskiej energetyki, opartej na węglu, a w obecnej jej postaci jest to energetyka wysokoemisyjna.

Na koniec Profesor Żmijewski zaznaczył, że aby Polska zrealizowała zapisy Pakietu Klimatycznego musi przebudować swoją gospodarkę i dla osiągnięcia tego celu kluczowa jest rola polskiego rządu. Istotne też jest, żeby podejmując decyzje co do rozwoju polskiej polityki energetycznej, brać pod uwagę potrzeby polskiego społeczeństwa.

³ Europa osiąga dziś 1% poprawy, stąd hasło.

Czwarty punkt posiedzenia przewidywał możliwość kierowania pytań do przedstawicieli rządu i ekspertów oraz dyskusję.

Rozpoczął Poseł Jan Rzymelka z Komisji Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, zapytując:

1. Czy struktura naszego rządu jest odpowiednia do realizacji takiego wyzwania, jakim jest „dwa razy szybszy bieg”⁴? I czy nie byłoby warto powołać odpowiedniej agencji rządowej, która by się tym zajęła?
2. Jaka jest **rzeczywista** emisja CO₂? Czy nie powinno się wprowadzić normalizacji pomiaru emisji rzeczywistej? W odróżnieniu do stanu obecnego, gdzie emisyjność CO₂ jest jedynie deklarowana?
3. Komisja Europejska postuluje aby każdy kraj miał opracowany dokument polityki energetycznej. Czy Polska takowy posiada?
4. Czy nie powinniśmy uwzględnić perspektywy małego przemysłu, gdy chodzi o realizację scenariuszy energetycznych?

Poseł Rzymelka postulował także konieczność starań o akceptację społeczną działań rządu i obowiązek informowania o kolejnych decyzjach odnośnie polityki energetycznej, ze wskazaniem na to, jak przekładają się one na codzienne życie każdego obywatela.

Jako drugi głos zabrał Poseł Jerzy Gosiewski z Komisji Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Pan Poseł wyraził swoje wątpliwości co do sukcesu negocjacji Polski z Komisją Europejską na temat zapisów Pakietu, gdyż jego zdaniem można było osiągnąć więcej.

Podniósł też kwestie obaw polskiego społeczeństwa odnośnie energetyki wiatrowej, które to społeczeństwo jest przerażone możliwością stawiania wiatraków blisko ich domostw: „Nie wolno na siłę uszczęśliwiać ludzi i decydować za nich. Niech społeczeństwo samo zdecyduje o wprowadzeniu lub nie, energetyki wiatrowej.” Ponadto zapytał, czy to aby nie Polska powinna ustalić warunki techniczne montażu tych wiatraków?

⁴ Pytanie Posła Rzymelki odnosi się oczywiście do prezentacji Profesora Żmijewskiego.

Poseł Gosiewski zasugerował też Ministerstwu Środowiska przeprowadzenie badań możliwości wytwarzania energii wiatrowej oraz porównanie jej możliwości do wciąż niewykorzystanych zasobów energii geotermalnej.

Kwestie energetyki jądrowej natomiast omówił Docent Andrzej Strupczewski z Instytutu Energii Atomowej w Świerku. Po przedstawieniu kosztów budowy i rozruchu elektrowni jądrowych, podkreślił ich konkurencyjność wobec ogromnej większości kopalni i zakładów spalania węgla.

Odniósł się też do przykładów z Wielkiej Brytanii i tamtejszej energetyki wiatrowej oraz elektrowni wodnych w Danii i zakończył stwierdzeniem, że skoro Polska ma 3 TWh rocznie z elektrowni wodnych, to scenariusze (polityki energetycznej) z udziałem energii odnawialnej 40% i więcej są nierealne do zrealizowania w warunkach polskich.

Następnie wypowiadał się Poseł Krzysztof Tchórzewski z Komisji Infrastruktury i wyraził wątpliwość, iż wobec faktu, że 55% energii produkowanej jest w Polsce z węgla, to czy w najbliższej określonej przemysłowo perspektywie (10-15 lat) energia ta będzie produkowana nadal z węgla?

Ponadto wyraził opinię, że paliwo jądrowe to „paliwo polityczne” i o jego wprowadzeniu w Polsce decydują względy właśnie polityczne a nie realia, bo w Polsce budowa i rozwój energetyki jądrowej jest trudny do osiągnięcia.

Poseł Tchórzewski skrytykował też fakt, że w Polsce często ustalenia Komisji Europejskiej traktowane są jako dogmat i jako taki wprowadzane, a powinno się raczej zwracać uwagę na to, czy są one w ogóle w Polsce osiągalne.

Na koniec zwrócił się z pytaniem do ekspertów, czy emisja CO₂ przez człowieka ma i jaki – wpływ na środowisko?

Poseł Edward Czesak z Komisji Infrastruktury postulował powołanie ośrodka sztabowego, zajmującego się sprawami Pakietu i całości krajowej polityki energetycznej celem opracowywania analiz, które będą podstawą do powstania dokumentów strategicznych regulujących tę politykę.

Natomiast Poseł Gosiewski zwrócił się do rządu z zapytaniem, czy na etapie opracowywania Pakietu Klimatycznego były uwzględniane zapisy traktatu lizbońskiego? Zdaniem Pana Posła koszty realizacji zapisów Pakietu w Polsce są tak wysokie, że mogą zanegować strategię tego traktatu. „Najwięksi truciście świata, czyli USA i Chiny nie interesują się ograniczeniami nakładanymi przez Pakiet.”

– grzmiał Pan Poseł – „a my, restrykcyjnymi decyzjami związanymi z realizacją zapisów Pakietu, w pewnym sensie będziemy dławić gospodarkę Europy i Polski.”

Zaapelował też, żeby pamiętać, że „Polskę czeka rewolucja w produkcji i przesyłaniu energii, a rząd nie pełni funkcji inwestora w energetyce. Inwestować będą komercyjne firmy energetyczne, które działają na rynku energii. Interwencjonizm rządu w kształtowanie rynku energii będzie więc **ograniczony**, a priorytetem będzie bezpieczeństwo energetyczne kraju. Głównym zadaniem rządu będzie zatem ukształtowanie **pewnego ładu prawnego w energetyce**.” – skonstatował.

Ponadto Pan Poseł odniósł się także do zagadnienia odnawialnych źródeł energii (OZE), nawołując, że jeśli Polska ma zrealizować swoje ambitne założenia o 15% udziale OZE do 2020r., a 20% do 2030 roku, to **potrzeba szybkiej legislacji** w tej kwestii. I to jest zadanie dla rządu.

Na koniec zaapelował do świata nauki: „Jeśli opracowujecie Państwo ekspertyzy naukowe, na podstawie których rząd ma podejmować decyzje odnośnie polskiej energetyki, to niech to będą analizy oparte na wiedzy i na *szkiełku i oku*, a **nie** ukształtowane przez lobby określonych sektorów energetycznych.”

Senator Krzysztof Majkowski z Parlamentarnego Zespołu ds. Energetyki rozpoczął swoje wystąpienie od stwierdzenia, że skoro węgiel kamienny i brunatny są podstawą dla produkcji energii w Polsce, to pozwolenia na emisję CO₂ będą miały znaczący wpływ na wzrost cen energii w Polsce.

Zwrócił się także do rządu z zapytaniem, jaki dokument – akt prawny szczegółowo reguluje kwestię rozpoczęcia *procesu inwestycyjnego*.

Natomiast Pan Maciej Stryjecki, z PGE Energia Odnawialna, zabrał głos w odpowiedzi na pytania i wątpliwości związanych ze scenariuszem OZE. Pan Stryjecki wyjaśnił, że są dwie przyczyny protestów społecznych przeciwko *stawianiu wiatraków*, czyli instalacjom energetyki

wiatrowej:

1. Strach, wynikający z niewiedzy na temat tego rodzaju energetyki
2. Brak porozumień odnośnie dzierżawy ziemi, na której miałyby być stawiane wiatraki – „A jest to zwykle kwestia umowy między rolnikiem i inwestorem. Gdy takich dwóch, trzech rolników dogada się z inwestorem, a jest to jak łatwo się domyślić kwestia wysokości kwoty uzyskanej z dzierżawę gruntu, to nagle okazuje się, że protesty cichną.” – doprecyzował Pan Stryjecki.

Co do energetyki jądrowej, to – zdaniem eksperta – w Polsce potrzeba 20 lat aby ją wprowadzić i nie pomoże to w realizacji dyrektywy OZE.

Zaznaczył też, że zmiany w polskim prawie energetycznym są konieczne, a realizacja zapisów Pakietu powinna być koordynowana przez odpowiednią komórkę rządową.

Pan Kazimierz Grajcarek, Przewodniczący Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”, złożył posłom propozycję przyjrzenia się bliżej scenariuszowi krajowemu, jako temu, który opiera się na wykorzystaniu **wszystkich** krajowych nośników energii. Wymienił zalety tego scenariusza:

- Jest zgodny z zapisami Pakietu Klimatyczno-Energetycznego
- Daje 100% gwarancji bezpieczeństwa energetycznego kraju
- Daje 100% bezpieczeństwa socjalnego pracownikom zatrudnionym w sektorze paliwowo-energetycznym
- Zapewnia szerokie drogi rozwoju nauki w tym sektorze

Przewodniczący Grajcarek przedstawił pogląd, że więcej niż 50% środków otrzymywanych od Unii Europejskiej powinno być przeznaczanych na polską naukę: „Niechże polscy naukowcy wymyślą jak spożytkować polski węgiel tak aby był on wykorzystywany jak najbardziej efektywnie i produkował mniej substancji zanieczyszczających środowisko. A co z metanem z polskich kopalni? Niech pomyślą też, jak go wykorzystać!”.

Zaapelował także do naukowców o opracowanie bilansu paliwowego nośników energii w naszym kraju – „dowiedzmy się, **co** my tak naprawdę mamy. I wtedy podejmiemy decyzję, w jakim

kierunku powinna iść polska polityka energetyczna.”

Co do cen energii w Polsce, to zdaniem Przewodniczącego Grajczarka, znaczny wpływ mają na nią **podatki** za *certyfikaty kolorowej energetyki*. Postulował więc wolny rynek energii i nawoływał aby rząd przemyślał bardzo wysokie koszty akcyzy.

Prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska, Pan Jan Rączka, wypowiedział się na temat poruszanych na posiedzeniu kwestii, z dwóch perspektyw:

- Jako ekonomista: To dobrze, że są różne możliwe do zaakceptowania scenariusze polityki energetycznej. Warto aby rząd opracował dokument odnośnie wymagań przygotowywania scenariuszy od strony merytorycznej oraz precyzował kryteria, które będą decydowały o wyborze danego scenariusza.
- Jako prezes NFOŚ: Proces inwestycyjny w Polsce jest bardzo wydłużony tak ze względu na prawo, jak i finansowanie inwestycji. A można to przyspieszyć – na przykład zwracając się o dofinansowanie możliwe do uzyskania właśnie od Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska⁵.

Posłanka Jolanta Hibner z Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, wystąpiła z apelem, którego główne tezy zawarła w sześciu punktach:

1. Nie uciekniemy od kwestii wykorzystania węgla w Polsce. Zatem połączmy tych, którzy potrzebują dwutlenku węgla z tymi, którzy go produkują = stwórzmy *skojarzoną energię*, a wtedy zmniejszymy emisję CO₂
2. zastosujmy CCS – Unia Europejska przeznaczona na rozwój tej technologii ponad 3,5 mld €, więc wykorzystajmy to
3. energia jądrowa też może być energią szczytową, nie odkładajmy więc prac nad nią w Polsce zbyt długo
4. inwestujmy w sieci (przesyłowe) bo ich stan w Polsce jest naprawdę zły, a to nas blokuje w rozwoju efektywności energetycznej

⁵ Patrz konkursy program pożyczkowy NFOŚ na stronach internetowych tej instytucji.

5. nie ma sensu tracić czasu na dyskusje – podpatrujemy jakie rozwiązania się sprawdziły się w krajach Unii Europejskiej i zaimplementujemy je
6. *uwolnijmy ceny energii* – stwórzmy konkurencyjny rynek energii

Jako ostatni w tej części spotkania wystąpił Poseł Edward Czesak z Komisji Infrastruktury, który – zgodziwszy się z dr Kassenbergiem – nawoływał do budowania świadomości społecznej co do oszczędzania energii.

W odpowiedzi na pytania, które padły ze strony posłów wypowiedział się jako pierwszy dr Kassenberg. Odnośnie zapytania Posła Tchórzewskiego potwierdził, że człowiek nie tylko wpływa poprzez swoje działania na środowisko, ale też aż 90% zmiany klimatyczne są właśnie przez niego powodowane. Dlatego należy stosować zasadę przeczności w wykorzystywaniu źródeł energii, gdyż nie są one nieskończone.

Co do dokumentów szczegółowo precyzujących *rozpoczęcie procesu inwestycyjnego* prof. Żmijewski rekomendował zapoznanie się z aktami prawnymi z dziedziny prawa budowlanego, wodnego, górniczego i geologicznego, w których można znaleźć odpowiedzi na pytania związane z tą kwestią.

Ostatni na pytania kierowane do rządu odpowiadał Minister Korolec. Pan Minister zgodził się też z Posłanką Hibner, że obecny czas **nie jest** już czasem na dyskusję tylko **czasem działania** – implementacji rozwiązań, wprowadzanych celem realizacji postanowień Pakietu Klimatyczno-Energetycznego.

Podsumowanie.

Na posiedzeniu trzech Komisji: Infrastruktury, Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej niezależni eksperci przedstawili zgromadzonym alternatywne scenariusze polityki energetycznej dla Polski do 2020 roku. Zaproponowali decydom naszego kraju wybór wariantu zakładający jednoczesną poprawę efektywności energetycznej, rozbudowę energetyki odnawialnej oraz restytucję mocy w oparciu o węgiel brunatny i kamienny.

W trakcie dyskusji w Sejmie posłowie zwrócili uwagę na brak informacji o dokumentach strategicznych oraz brak koordynacji spraw energetycznych na szczeblu rządu. Pojawił się też zarzut, iż niewiele zrobiono w zakresie edukacji o energii odnawialnej i energii atomowej oraz nie przeprowadzono pełnej analizy społecznej, co znajduje swój wyraz w obawach społeczeństwa przed wprowadzeniem tych rodzajów energetyki, a wynika to właśnie z niewiedzy. Krytyce poddane zostały również możliwości rozwoju energii odnawialnej na przykład brak warunków do rozbudowy szerszej sieci elektrowni wiatrowych.

Podkreślono też, że rząd nie ma obowiązku wyboru jednego jedyne z przedstawionych alternatywnych scenariuszy polityki energetycznej, a do realizacji któregośkolwiek z nich niezbędne jest przeprowadzenie pełniejszych analiz technicznych, ekonomicznych i społecznych.

Autorzy alternatywnych scenariuszy zapowiedzieli, że wkrótce przygotują trzy dokumenty, kierowane niezależnie do: świata polityki, świata biznesu i inwestorów oraz broszurę dla Polaków, mającą podnieść powszechną świadomość oszczędzania energii.

Na zakończenie wyrażono nadzieję, że decyzje odnośnie rozwoju polskiej polityki energetycznej zostaną podjęte rychło i w najlepszym interesie naszego kraju.

Załącznik 1.

KOALICJA NA RZECZ REDUKCJI – lista organizacji i instytucji zaproszonych do udziału

- Instytut im. E. Kwiatkowskiego
- Instytut na rzecz Ekorozwoju

Oraz:

- Stowarzyszenie ETA
- Forum CO2
- Forum Odbiorców Energii
- Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości
- Green Effort Group
- Społeczna Rada Konsultacyjna Energetyki
- Politechnika Warszawska
- Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej (PTPiREE)
- Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych (PTEZ)
- Polska Izba Biomasy
- Polska Koalicja Energii Odnawialnej
- Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
- Stowarzyszenie Energii Odnawialnej (SEO)
- Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej (PIGEO)
- Stowarzyszenie "Poszanowanie Energii i Środowiska" SAPE-Polska
- Polskie Towarzystwo Certyfikacji Energii